Evenimentele din Austria în discuţia Camerei Comunelor

Declaraţiile primului ministru britanic, d. Neville Chamberlain

Londra 14 (Rador). — In şedinţa de azi a Camerei Comunelor s'a desfăşurat desbaterea referitoare la evenimentele din Austria.

Primul ministru, d. Neville Chamberlain, deschizând discuţia la ora 15 şi 30, a declarat între altele:

Oricare au fost rezultatele întrtvederii dela Berchtesgaden, este clar că acordul care s'a încheiat acolo era întemeiat pe ideea de independenţă a Austriei.

După ce a trecut în revistă recentele evenimente din Austria care s'au încheiat cu demisia cancelarului Schuschnigg în urma ameninţării cu intrarea trupelor germane în Austria şi a dorinţii sale de a se evita vărsarea de sânge german, d. Chamberlain a spus:

Convorbirile diplomatice dintre Anglia şi Germania

Lordul Halifax a avut o întrevedere cu d. von Ribbentropp în ziua de 10 Martie, adresându-i un grav avertisment asupra situaţiei austriace şi asupra a ceeace părea să fie politica guvernului german.

Lordul Halifax a arătat în deosebi d-lui von Ribbentrop că guvernul Marei Britanii atribue cea mai mare importanţă tuturor măsurilor care erau pe cale de a fi luate, spre a se asigura că plebiscitul se va desfăşura fără ingerinţe şi fără acte de intimidare.

Târziu, în ziua de 11 Martie, ambasadorul Marei Britanii la Berlin a depus o energică protestare pe lângă guvernul german împotriva întrebuinţării din nou a constrângerii sprijinită pe forţă împotriva unui stat independent în scop de a se crea o situaţie incompatibilă cu independenţa sa naţională.

Puţin mai de vreme, în cursul aceleiaşi zile, eu însumi am făcut serioase reprezentări în acelaş sens d-lui von Ribbentropp cu care lordul Halifax a avut deasemeni în aceeaşi zi alte două convorbiri.

Nota d-lui Neurath către guvernul englez

Primul ministru dă apoi citire răspunsului guvernului german cuprins într'o notă semnată de d. von Neurath şi adresat ambasadorului englez din Berlin. In această notă, guvernul german reaminteşte informaţiile în temeiul cărora guvernul englez făcuse protestul său, adăugând apoi: In numele guvernului german, spune d. von Neurath, trebue să declar ca răspuns că guvernul Marei Britanii nu este în drepturile sale să revendice rolul de protector al independenţei Austriei.

In cursul convorbirilor diplomatice privitoare la chestiunea austriacă, guvernul german n'a lăsat niciodată o îndoială guvernului englez asupra faptului că forma relaţiilor dintre Reich şi Austria poate fi privită altfel decât ca o afacere internă a poporului german, neprivind terţe puteri.

Pentru aceste motive, guvernul german trebue dela inceput să respingă ca fiind inadmisibilă protestarea depusă de guvernul Marei Britanii, deşi ea este numai condiţională.

După ce schiţează evenimentele din aceste ultime zile, scrisoarea d-lui von Neurath se referă la „situaţia intolerabilă care s'a creat în Austria" şi care s'a încheiat prin acordul dela Berchtesgaden, care dacă ar fi fost executat cu lealitate de Austria, în spiritul convorbirilor dela 12 Februarie, ar fi garantat în fapt o evoluţie paşnică. In loc de aceasta, adaugă d. von Neurath, în scrisoarea sa, d. Schuschnigg a anunţat din propria şi singura sa răspundere un plebiscit destinat să aibă numai scopul unei represiuni politice faţă de majoritatea sdrobitoare a populaţiei din Austria. Acest fapt a determinat o evoluţie extrem de critică în situaţia internă a Austriei şi ca urmare criza ministerială încheiată prin formarea unui nou guvern austriac. Nu este adevărat că Reichul a exercitat o presiune prin forţă asupra cursului acestor evenimente.

In scrisoarea sa d. von Neurath califică drept închipuire aluzia că ar fi fost prezentat un ultimatum la Viena prin care se cere numirea unui nou cancelar în conformitate cu propunerile germane, căci în caz contrar ar fi de examinat intrarea trupelor germane în Austria. Nota d-lui von Neurath subliniază că chestiunea trimiterii de trupe din Germania în Austria a fost ridicată prin cererea guvernului austriac. Pus în faţa ameninţării directe a unei primejdii de război civil sângeros în Austria, guvernul Reichului a hotărît să răspundă la apelul guvernului austriac.

Scrisoarea se încheie, susţinând că urmări primejdioase ar putea intra în joc numai dacă s'ar face de către o terţă parte o încercare în contrazicere cu intenţiile paşnice şi cu scopurile legitime ale Reichului şi a-nume de a se exercita o influenţă incompatibilă cu drepturile poporului german de liberă determinare asupra evoluţiei situaţiei din Austria.

ANGLIA ARE DREPTATE SA SE INTERESEZE DE INDEPENDENŢA AUSTRIEI

Dând cetire scrisorii d-lui von Neurath, primul ministru Neville Chamberlain a adăugat:

Sunt nevoit să resping imediat declaraţia d-lui von Neurath că Marea Britanie nu este în dreptul său de a se interesa de independenţa Austriei. Interesul Marei Britanii în această chestiune nu poate fi tăgăduit prin nici un motiv întemeiat.

In primul rând, Marea Britanie şi Austria sunt amândouă membre ale Societăţii Naţiunilor şi amândouă sunt semnatare, cum este şi guvernul german, ale tratatelor care prevăd că independenţa Austriei este inalienabilă, în afară de cazul unui consimţământ al consiliului Societăţii Naţiunilor.

Dar cu totul în afară de aceasta, guvernul englez este şi trebue să fie totdeauna interesat de evenimentele din Europa Centrală. Dela început şi până la sfârşit, guvernul englez a stat în cel mai strâns contact în faţa acestor evenimente cu guvernul francez, care, deasemeni a depus un energic protest la Berlin pe motive asemănătoare acelora ale guvernului britanic.

Consultările Angliei cu Franţa şi Italia

Revenind la atitudinea Angliei faţă de problema austriacă, d. Chamberlain a spus: Eram ţinuţi să ne consultăm cu guvernele francez şi italian în cazul când s'ar întreprinde o acţiune care ar afecta independenţa şi integritatea Austriei. Ne-am achitat pe dea'ntregul de această consultare cu guvernele francez şi italian, punându-ne în comunicare cu ele imediat ce independenţa Austriei a părut să fie ameninţată de recentele evenimente.

In urma consultării noastre cu guvernul francez, Parisul a adresat guvernului din Berlin un protest similar cu al nostru.

Din partea guvernului italian nu am primit nici o expunere completă a punctelor sale de vedere, deşi atitudinea Italiei este definită cu mare precizie în declaraţia publicată în numele guvernului italian de ziarele de azi.

Anglia nu poate privi evenimentele cu indiferenţă

Primul ministru repetă că guvernul britanic a lăsat totdeauna să se înţeleagă în mod limpede că dezaprobă aplicarea metodelor violente pentru soluţionarea acestor probleme. El declară că în ultimă analiză faptele stau astfel, că nimic nu va putea opri această acţiune din partea Germaniei, afară doar dacă Anglia, şi împreună cu Anglia alţii, ar fi fost gata să întrebuinţeze forţa. Cred că, după firea fiecăruia, evenimentele petrecute vor produce în sufletele noastre sentimente de părere de rău, de durere şi poate chiar de indignare. (Aplauze). Faptele petrecute nu pot fi privite de guvernul britanic cu indiferenţă şi seninătate. Ele sunt considerate ca fiind de natură să producă efecte ce nu pot fi deocamdată calculate. Ca efect imediat va fi intensificarea incertitudinii şi lipsei de securitate în Europa.

O politică de destindere ar fi putut duce la o micşorare a presiunii economice de care suferă numeroase ţări azi. Din nenorocire, cele petrecute trebue în mod inevitabil să întârzie refacerea economică şi de bună seamă că va fi nevoe de o grijă sporită pentru a face ca situaţia să nu se înrăutăţească şi mai mult.

Momentul de faţă nu este al hotărîrilor grăbite sau al cuvintelor necugetate. (Aplauze). Trebue să privim noua situaţie limpede şi cu încrederea că vom fi sprijiniţi, când vom cere ca nici o persoană, oricare ar fi raţiunea sa particulară, să nu se considere ca fiind exclusă din sporirea efortului naţional, care ar putea fi cerută de împrejurări. (Aplauze).

Anglia îşi va revizui programul de înarmare

Primul ministru a încheiat, vorbind despre programul britanic de înarmare, cu următoarea declaraţie:

Am lăsat totdeauna să se înţeleagă limpede că acest program este flexibil şi că din timp în timp poate fi revizuit în lumina oricărei desfăşurări a situaţiei internaţionale. Ar fi inutil să se pretindă că recentele evenimente nu constitue o schimbare de felul celeia la care ne gândim. In consecinţă, am hotărît să procedăm la o nouă revizuire şi la timpul oportun am vrut să anunţăm ce noui măsuri putem considera necesare de luat.

Cuvântarea maiorului Attlee

Maiorul Attlee, şeful opoziţiei laburiste, a luat apoi cuvântul spunând:

Desfăşurarea forţei în toată goliciunea ei a venit într'un moment când guvernul britanic ducea conversaţii amicale cu guvernul german. Se pare că acest eveniment a dărâmat castelul de cărţi de joc pe care-l construise primul ministru.

Faţă de principii, trebue să rezistăm prin principii. Lumea va putea fi raliată împotriva agresiunii numai pe baza principiilor morale. Veţi putea ralia dominioanele şi marile State Unite numai făcând un apel în favoarea regulei de drept în lume.

Chestiunea care ni se pune cere însă ceva mai mult decât o atitudine fermă contra agresiunii. Nu veţi putea rezolva problemele mondiale prin târgueli între o mare putere şi alta.

Fiind puşi în faţa acestei violări a independenţei austriace, răspunsul nostru trebue să fie sprijinit pe principiile Societăţii Naţiunilor, de a susţine regula de drept ca mijloc de menţinere a păcii. Dacă am îngădui şi alte degenerări ale situaţiei, am face războiul inevitabil. Cred că poporul Marei Britanii se va ţine ferm unit în favoarea regulei de drept şi pentru menţinerea păcii mondiale.

In numele partidului liberal

D. Sinclair, liberal, spune: Nu este prilej pentru discursuri de partid. Independenţa Austriei a fost violată de o armată de zeci de mii de oameni, însoţită de 1200 de avioane de bombardament.

I s'a spus primului ministru că trimiterea acestor trupe ar fi fost făcută în urma cererii noului cancelar al Austriei. Nici o persoană nu ar putea accepta această explicaţie. Măsurile au fost luate cu toate făgăduelile categorice făcute de Hitler lui Schuschnigg anul trecut, că independenţa Austriei va fi respectată. Să ne amintim că după „invadarea" Renaniei Hitler a declarat că după ea nu vor mai fi alte surprize. Ţinând seamă de valoarea asigurărilor date Austriei şi atât de uşor călcate, ne putem da seama de valoarea asigurărilor germane date Cehoslovaciei.

Firește, trebue să ne reînarmăm. Atât însă nu e de ajuns. Dacă nu vom putea să raliem contra agresiunii toate forţele victimelor posibile ,acestea vor fi sacrificate una câte una, până când va veni şi rândul nostru şi atunci ne vom afla izolaţi şi fără prieteni.

Să fim uniţi contra conspiraţiei italo-germane, care urmăreşte dominarea Spaniei.

Cehoslovacia nu este ea apropiata victimă, ci Spania. Trebue să insistăm ca intervenţia în Spania să înceteze sau neintervenţia să fie abolită. Altfel toate resursele Spaniei vor reveni Germaniei şi Italiei şi vor fi întrebuinţate pentru întărirea maşinilor lor de război.

Să luăm hotărîrea de a sprijini Franţa în chestiunea cehoslovacă, să ne apropiem de Statele Unite şi să nu lăsăm Rusia sovietică pe dinafară. Să ne aducem aminte de importanţa vitală a amiciţiei noastre cu Polonia, să ne întemeem politica în mod ferm pe principiile pactului Societăţii Naţiunilor şi să raliem toate popoarele care iubesc în adevăr pacea sprijinită de Societatea Naţiunilor.

D. Churchill cere organizarea rezistenţei

După d. Sinclair a vorbit d. Churchill. El a spus între altele că politica Marei Britanii trebue să fie limpede şi precisă. Nu numai pentru noi, dar şi pentru alte ţări care din nenorocire sunt interesate nu mai rămâne altceva decât sau să ne înclinăm, cum s'a înclinat Austria, sau să luăm măsuri eficace în timpul cât ne mai rămâne pentru a înlătura primejdia şi, dacă ea nu poate fi înlăturată, pentru a-i face faţă.

Sunt totuşi convins că va fi nevoe de rezistenţă — şi discursul d-lui Chamberlain confirmă acest lucru. Guvernul va ajunge şi el la concluzia că este nevoe de rezistenţă în faţa unor impietări care depăşesc orice margine. Desigur că membrii Camerei Comunelor îl vor susţine şi vor participa în mare măsură la efortul de salvgadrare a păcii Europei. Iar dacă pacea nu va putea fi salvată, efortul va trebui să se facă pentru salvgardarea libertăţii naţiunilor.

D. Churchill a vorbit apoi despre cele trei state ale Micii Înţelegeri. El a spus că România, Cehoslovacia şi Iugoslavia sunt state foarte puternice şi viguroase şi că unite constitue o mare putere. Despre Cehoslovacia, oratorul spune că este un popor viril.

D. Churchill analizează apoi reacţiunea militară, economică şi materială a evenimentelor din Austria asupra Europei de sud-est şi cere cu insistenţă ca guvernul britanic să proclame un ataşament înoit, înviorat, neclintit, la pactul Societăţii Naţiunilor. Dece — spune el — să nu organizăm rezistenţa când mai rămâne încă tovarăşia bună a unor ţări puternice, care împărtăşesc primejdiile şi aspiraţiile noastre? Dacă un anumit număr de state ar fi grupate în jurul Marei Britanii şi al Franţei printr'un tratat solemn pentru apărarea mutuală contra agresiunii, dacă aceste state ar avea forţele lor grupate într'o mare alianţă întemeiată pe pactul Societăţii Naţiunilor şi dacă lucrul acesta ar putea să fie realizat în 1938, s'ar mai putea încă opri acum războiul care se apropie.

Securitatea Cehoslovaciei

Deputatul Mander, liberal, a spus că întrebarea ce se pune imediat şi la care trebue să se răspundă până în câteva zile este aceea a securităţii Cehoslovaciei.

Expunerea subsecretarului de stat Buttler

După mai mulţi oratori aparţinând diferitelor partide, care au susţinut propunerea de a se da asigurări Cehoslovaciei, a luat cuvântul d. Buttler, subsecretar de stat la ministerul de externe.

Oratorul a declarat că dacă în clipa de faţă chestiunea austriacă ar fi dusă în faţa Societăţii Naţiunilor, nu s'ar putea obţine niciun rezultat apreciabil. Utilizarea forţei ar fi imposibilă. Din discuţiile pe care le-am avut cu prietenii noştri din Societatea Naţiunilor reese că părerea lor unanimă este că trimiterea chestiunei austriace la Societatea Naţiunilor nu ar contribui nici la o soluţionare realistă a problemei, nici la obţinerea unui rezultat satisfăcător, ci ar duce mai curând la o situaţie întru câtva umilitoare.

D. Buttler a făcut apoi un istoric al chestiunii. El a arătat că guvernul britanic a făcut demersuri prin intermediul ambasadorului britanic la Berlin cu privire la retragerea trupelor din Austria şi la situaţia catolicilor, evreilor şi socialiştilor din acea ţară. Ni s'a răspuns că armata germană va fi retrasă după câtva timp, când se va fi restaurat o situaţie normală. Am făcut noui demersuri în această privinţă, deoarece fuseserăm informaţi că forţele militare germane şi austriace erau amalgamate. Sper sincer că asigurările primite vor fi executate. In ce priveşte demersurile noastre energice şi solemne relative la evrei, catolici şi socialişti am primit deasemeni asigurări că se vor face toate sforţările pentru a se păstra moderaţia.

După ce a arătat că politica Angliei faţă de Societatea Naţiunilor rămâne aceiaşi care reese din declaraţiile fostului ministru de externe la cea de a o suta şeziune a consiliului la Geneva, d. Buttler a arătat că în materie de securitate colectivă politica generală a guvernului este de a face sforţări pentruca securitatea colectivă să devină o realitate, dacă este cu putinţă.

Când a vorbit de efortul naţional în discursul său, a adăugat o ratorul, d. Chamberlain nu implica nici o intenţie de a introduce sub o formă oarecare serviciul militar obligatoriu.

Trecând la politica britanică în Europa Centrală, d. Buttler a arătat că ultima şi cea mai scurtă declaraţie în această privinţă a fost făcută la 21 Februarie de Sir John Simon, care a spus: „Obligaţiile guvernului britanic faţă de Austria şi Cehoslovacia sunt cele asumate de oricare membru al Societăţii Naţiunilor faţă de oricare din ceilalţi membri. In afară de aceasta, guvernul britanic nu a dat şi nu dă o garanţie specială faţă de una sau alta din aceste ţări".

Nu pot spune nimic mai mult în această privinţă astăseară, dar nădăjduesc că tonul hotărît şi gravitatea care au fost imprimate discursului ţinut de d. Chamberlain vor face pe toţi să-şi dea seama de gravitatea situaţiei, astfel cum poate fi ea în Europa Centrală.

D. Buttler a încheiat subliniid că în Marea Britanie este o tendinţă de a se examina situaţia actuală din punct de vedere naţional şi că este sigur ca la caz de nevoe naţiunea întreagă unită va face efortul cerut.

*

Desbaterile s'au terminat fără vot.

*

Londra, 14 (Rador). — **In discursul său de azi, d. Chamberlain a spus la un moment dat: „Nimeni nu va trebui să se considere ca fiind exclus din eventuala extindere a eforturilor naţionale, care ar putea fi necesare".**

Acest pasagiu a fost interpretat în unele cercuri ca părând să arate posibilitatea sub vreo formă oarecare a introducerii serviciului obligatoriu naţional.

Agenţia „Reuter" află că nu poate fi vorba nici de serviciul militar obligatoriu, nici de vreo concentrare industrială.

Declaraţia lordului Halifax în Camera Lorzilor

Londra, 14 (Rador). — *Lordul Halifax a făcut în Camera Lorzilor o declaraţie analoagă cu aceea făcută de d. Chamberlain în Camera Comunelor cu privire la Austria.*

Au intervenit în discuţie lordul Snell, laburist, şi lordul Crewe, liberal, care au declarat că nu ar dori să vadă deschizându-se azi desbateri asupra acestor evenimente, dar că îşi rezervă dreptul de a provoca desbateri în timpul cel mai scurt.

Declaraţiile d lui Chamberlain n'au produs surprindere la Berlin

Berlin, 14 (Rador). — Din sursă semioficială se comunică:

Declaraţiile făcute de d. Chamberlain în Camera Comunelor nu au dat loc la surprindere în cercurile politice de aici pentrucă se cunoşteau argumentele prezentate, aceleaşi ca şi în nota de protest a guvernului dela Londra, notă care a fost respinsă.

Se exprimă totuşi aici părerea de rău că d. Chamberlain nu şi-a schimbat punctul de vedere, cu toate explicaţiile date de guvernul german cu privire la mersul real al evenimentelor

Primul ministru britanic lasă la o parte dreptul Austriei de a dispune de ea însăşi şi apără surprinzătorul punct de vedere că acest drept elementar al fiecărui popor ar fi în sine o „ameninţare a păcii", în timp ce Germania respectă în politica sa externă libertatea şi necesităţile vitale ale tuturor popoarelor.

De altfel la Berlin domneşte părerea că pentru a se judeca cum trebue iniţiativa germană trebue să se ţină seama în primul rând de punctul de vedere al poporului austriac, care, chiar în momentul când d. Chamberlain îşi făcea declaraţiile la Camera Comunelor, saluta trupele liberatoare cu un entuziasm indescriptibil şi îşi exprima Fuehrerului recunoştinţa fără margini pentru ceeace a făcut.

Când Austria îşi exprimă deci liber voinţa sa, una din problemele şi din cauzele încordări în Europa Centrală dispare în mod absolut firesc. Acest fapt corespunde tocmai cu dorinţele înfăţişate în mai multe rânduri de d. Chamberlain în discursurile sale.

D. Chamberlain condamnă acţiunea Germaniei

Ni se pare că metodele folosite dela un capăt la celălalt al acestor evenimente cer cea mai severă condamnare şi au pricinuit cea mai adâncă lovitură pentru toţi cei ce au grijă de menţinerea păcii în Europa. Ceeace s'a întâmpiat nu va putea rămâne, cred, fără pagubă asupra speranţei guvernului englez de a risipi neînţelegerile dintre naţiuni şi de a încuraja cooperarea internaţională.

Ar putea să pară că nu este necesar să se respingă svonul că guvernul britanic şi-a dat consimţământul dacă nu încurajarea la ideia de absorbire a Austriei de către Germania, dacă n'aşi avea dovada că astfel de svonuri au fost puse cu grabă în circulaţie în numeroase cercuri.

Firește nu există nici un temei de orice fel pentru aceste svonuri, iar declaraţia pe care am făcut-o arată limpede că guvernul Marei Britanii dezaprobă categoric şi solemn, cum a dezaprobat totdeauna acţiuni de natura celor cărora Austria le-a slujit drept scenă.

ASIGURARILE DATE DE GERMANIA CEHOSLOVACIEI

Făcând apoi aluzie la atitudinea guvernului cehoslovac faţă de evenimentele acestea, d. Neville Chamberlain a declarat:

Guvernul cehoslovac a informat oficial guvernul englez că, deşi dorinţa sa cea mai vie este de a trăi în cele mai bune cu putinţă relaţii de vecinătate cu Germania, el a urmărit cu cea mai mare atenţiune evoluţia evenimentelor din Austria.

Sunt informat — a adăugat primul ministru — că în ziua de 11 Martie mareşalul Goering a dat asigurări de ordin general ministrului Cehoslovaciei la Berlin, spunându-i că guvernul german va face sforţări continui pentru a ameliora relaţiile cu Cehoslovacia.

La 12 Martie, mareşalul Goering a informat pe ministrul Cehoslovaciei că trupele germane care au pătruns în Austria primiseră ordinile cele mai stricte de a rămâne tot timpul la cel puţin 15 kilometri de frontiera cehoslovacă.

In aceiaşi zi, ministrul Cehoslovaciei la Berlin a primit asigurări din partea baronului von Neurath că Germania se consideră legată prin convenţia de arbitraj semnată în Octombrie 1925 cu Cehoslovacia.

Politica financiară a guvernului francez

Expunerea d-lui Blum cu ocazia instalării sale la ministerul de finanţe

Paris, 14 (Rador). — *La ministerul de finanţe s'a procedat azi la instalarea d-lor Blum, Spinasse şi Mendes France. Fostul ministru de finanţe, d. Marchandeau, a prezentat d-lor Blum, Spinasse şi Mendes France pe directorii şi funcţionarii superiori ai departamentului.*

Primind apoi pe reprezentanţii presei, d. Blum, a declarat că dacă a luat portofoliul Tezaurului, a făcut aceasta nu fiindcă socoteşte situaţia financiară ca fiind cea mai gravă, ci petrucă experienţa din ultimul an i-a dovedit că din punct de vedere guvernamental şi parlamentar postul de ministru al Tezaurului este cel mai expus.

Primul ministru a declarat apoi că este convins că dificultăţile financiare nu se pot izola de problemele generale care apasă actualmente viaţa Franţei şi că numai atacându-le cu calm şi fermitate se va putea readuce liniştirile necesare în finanţele ţării şi în ce priveşte moneta naţională.

D. Blum a exprimat regretul că încercarea căreia i-a consacrat întreaga sa putere în cursul zilei de Sâmbătă n'a izbutit, a adăogat apoi:

„Este dela sine înţeles că eu nu aduc, o ştiu, o competenţă tehnică încercată la conducerea Tezaurului, dar sper să aduc calităţi şi mai necesare încă: calmul, sângele rece şi grija constantă de a lega problemele financiare şi monetare de ansamblul politicii naţionale".

Preşedintele consiliului de miniştri a subliniat că a cerut amicului său d. Georges Boris să colaboreze cu el, protestând cu energie dinainte împotriva campaniilor suspecte care vor tinde să afirme că această colaborare inseamnă instalarea controlului schimburilor la ministerul de finanţe.

D. Blum nu acceptă să se emită o prejudecată oarecare din prezenţa cutărei sau cutărei persoane lângă d-sa.

Instalarea d-lui Paul Boncour la ministerul de externe

Paris, 14 (Rador). — *Azi dimineaţă la ora 10, d. Delbos a procedat la instalarea d-lui Paul Boncour, noul ministru al afacerilor străine.*

Cei doi oameni de stat au avut apoi o lungă convorbire, care a durat mai mult de două ore, şi în cursul căreia au examinat toate problemele la ordinea zilei.

D. Paul Boncour a rugat pe d. Delbos, care a primit cu bunăvoinţă propunerea, să dea concursul. In adevăr, fostul ministru al afacerilor străine a fost amestecat de aproape în ultimele zile în evenimentele internaţionale ce s'au desfăşurat şi va putea deci să aducă cu folos succesorului său precizări şi informaţii directe.

*

Paris, 14 (Ager). — D. Jean Paul Boncour, secretar al legaţiei Franţei la Bucureşti, aflat actualmente la Paris, va fi însărcinat cu organizarea cabinetului noului ministru al afacerilor străine, d. Paul Boncour.

D-sa va ocupa probabil funcţiunea de director de cabinet al ministrului afacerilor străine.

Guvernul primit cu rezervă categorică de Senat

Paris, 14 (Rador). — **Agenţia „Havas" transmite:**

Noul guvern a fost primit la Senat cu rezervă categorică.

Pe culoarele Senatului se spune că numai alcătuirea unui guvern de largă uniune naţională ar fi fost în stare să strângă în jurul lui întreaga ţară.

Acest nou guvern se va impune deci în timpul cel mai scurt.

Nu numai senatorii moderaţi, dar chiar şi cea mai mare parte din senatorii radicali socot că cel de al doilea cabinet Blum, care reeditează formula din Iunie 1936, nu corespunde imperioaselor necesităţi ale ceasului de faţă şi nu poate fi considerat decât ca un guvern de tranziţie.

Manifestaţie anti-lituaniană în şedinţa senatului polonez

Varşovia, 14 (Rador). — **Tensiunea polono-lituaniană în urma recentului incident de frontieră care a costat viaţa unui grănicer polonez, s'a vădit astăzi printr'o violentă manifestaţie anti-lituaniană în şedinţa Senatului polonez.**

Senatorul Fudakovski a adresat guvernului o interpelare asupra acestui incident. Interpelarea a fost viu aplaudată de întregul Senat, în strigătele de „destul cu provocările Lituaniei".

PROTESTUL PRESEI POLONE

Varşovia, 14 (Rador). — Presa polonă semnalează că ziarele din Estonia şi Finlanda protestează împotriva politicii dusă de Lituania faţă de Polonia.

Ziarele socotesc că politica lituaniană este dăunătoare intereselor ţărilor baltice şi înţelegerii dintre aceste state.

Stalin n'a suferit de anghină pectorală ci era intoxicat cu plumb

Destăinuirile unui asistent al profesorului vienez Eppinger care a îngrijit pe Stalin

Corespondentul din Viena al lui „Daily Mail" comunică unele amănunte interesante în legătură cu călătoria vestitului profesor vienez Hans Eppinger la Moscova, unde fusese chemat în Septembrie 1937, când se bănuia că dictatorul sovietic Stalin suferă de anghină pectorală.

Profesorul Eppinger păstrează cea mai strictă tăcere asupra călătoriei sale, însă unul din asistenţii lui povesteşte următoarele:

Invitaţia de a veni la Moscova fusese remisă profesorului de unul din funcţionarii legaţiei sovietice. Pentru vizită se fixase un onorar fabulos. Profesorul Eppinger s'a dus la aerodromul din Viena, unde îl aştepta un avion special. Toată lumea de pe aerodrom inclusiv pilotul, ştia să avionul cu profesorul Eppinger pleacă la Atena. Abea după ce maşina a decolat, funcţionarul, care însoţea somitatea medicală, a poruncit pilotului să ia direcţia Moscovei.

Acest funcţionar misterios n'a părăsit pe profesor nici o clipă la Moscova, şi a ordonat să i se pună un pat în odaia pe care o ocupa profesorul.

La sosirea în Moscova, un specialist în dactiloscopie a luat amprentele digitale ale profesorului. Aceleaşi operaţii a fost supus profesorul şi în antreul locuinţei lui Stalin, înainte de a fi fost admis în dormitorul bolnavului. Pentru pregătirea medicamentelor şi facerea analizelor chimice, la dispoziţia medicului vienez, s'a pus un laborator special. I s'a interzis însă să facă însemnări scrise.

Analiza chimică a stabilit că Stalin suferă nu de anghină pectorală, cum credeau medicii din Moscova, ci de urmările unei otrăviri cu plumb. In acelaş timp, s'a stabilit că otrava se administra în doze foarte mici, în mâncare, sau pe foiţa de ţigară.

In timpul şederii profesorului Eppinger la Moscova, asistenţii lui i-au comunicat că chimiştii sovietici au izbutit să creieze un stupefiant special dintr'un amestec de mescalină şi heroină, care lipseşte pe om de voinţa de a rezista şi-l face să admită orice i s'ar opune. Ca exterior, un om, care se găseşte sub acţiunea acestui stupefiant, rămâne perfect normal.

In cele şase zile, cât a stat la Moscova, profesorul vienez a fost supraveghiat îndeaproape. Inainte de plecare, autorităţile şi-au cerut scuze pentru această supraveghere, în termeni foarte eleganţi.

Eppinger a prescris lui Stalin un tratament împotriva otrăvirii. După ultimele ştiri, primite de medicul vienez, Stalin se simte acum foarte bine.

Mari pagube produse de cutremur în Epir

Atena, 4 (Telor). — *Cutremurul de eri din Epir a fost foarte puternic în special în regiunea oraşului Grebena. Dealtfel, mişcările pământului n'au încetat complet şi continuă, cu toate că sunt mai slabe. In oraşele Eskadi şi Missolonghi, pagubele materiale sunt foarte mari. La Eskadi, spitalul de stat a suferit stricăciuni mari, iar în ambele oraşe, numeroase case particulare au trebuit să fie evacuate, dat fiind că există pericol ca ele să se prăbuşească. Victime omeneşti nu sunt.*

Statele-Unite şi tratatul naval din 1936

Washington, 14 (Rador). — *„New-York Herald Tribune" află că departamentul afacerilor străine a hotărât să invoace clauza „salvgardării" din tratatul naval din 1936 şi că el este gata să înlăture unilateral actuala limită şi dimensiunile cuirasatelor dacă Marea Britanie şi Franţa nu hotărăsc simultan la fel.*

Un front unic antimarxist în Franţa

Paris, 14 (Rador). — **D. Doriot a primit din partea prezidenţei partidului popular francez misiunea de a începe imediat conversaţiuni cu toate partidele naţionaliste din Franţa pentru constituirea unui front unic antimarxist.**

Azi

a apărut numărul 4 din

UNIVERSUL LITERAR

cu colaborările următoare:

Prof. Al. Marcu, G. Murnu, Mircea Vulcănescu, Victor Ion Popa, Adrian Maniu, Haig Acterian, Ovid Caledoniu, Teodor Scarlat, I. Mincu Lehliu, Ştefan Baciu, Const. Virgil Gheorghiu, Grigore O. Ioan, Coca Farago.

Cronicile sunt susţinute de Cicerone Teodorescu, Romeo Alecsandrescu, C. Fântâneru. M. Niculescu, Al. Paleologu, Tr. Lalescu.